

[Aksel Larsen.]

imod på statens drifts-, anlægs- og kapital-budget. De 300 mill. kr., som man hævder at disse forskellige love kan give i indkomst på et år, kan i hvert fald ikke dække et eventuelt kasseunderskud på 300 mill. kr. i indeværende finansår, for indeværende finansår slutter inden 1. april. Hvis vi kigger lidt nærmere på det, vil det nok vise sig, at forudsat at disse afgiftslove bliver vedtaget, så at de kan træde i kraft en eller anden gang i næste uge, så er der 4½ måned, hvori de fungerer, og det er de måneder, hvor der dog formentlig sælges mindre benzin end i sommermånederne, og hvori der formentlig drikkes noget mindre øl end i sommermånederne.

Man kan vel også tage i betragtning, at selv om der ikke er hamstret benzin — det er vanskeligt, og det vil jeg også fraråde — så er der sikkert fra bryggerierne udleveret temmelig betydelige kvanta øl, så alene af den grund vil statens skatteindtægter af øllet gå ned, i hvert fald i de nærmeste uger.

Alt det taget i betragtning bevirker, at jeg er kommet til det resultat, at hvis staten som følge af disse afgifts- og takstlove skal kunne få bare 100 mill. kr. mere ind i resten af indeværende finansår, end man ellers ville have fået, er det højden. Det kan altså ikke dække det påståede kasseunderskud på 300 mill. kr., og jeg kan med lige så megen grund sige, at hvis vi ikke havde givet denne ekstra bevilling på 75 mill. kr. til militærets materielanskaffelser, var der slet ingen — tillad mig at udtrykke det sådan — ko på isen. Alt det får os til at sige, at vi vil ikke være med. Hertil kommer, at det er ganske tydeligt, at næste finansår vil give betydeligt forøgede skatteindtægter, og at der i det finansår, for hvilket vi har fået regnskabet, var et meget stort overskud på statens drifts- og anlægsbudget, et overskud på over 1 100 mill. kr. Når det er tilfældet, tror jeg nok vi klarer os i disse 4½ måned uden at foretage os det, regeringen her har foreslået.

Der er fra venstres og det konservative folkepartis side talt om, at man i og for sig var villig til at forhandle med regeringen, at man ikke var ubetinget afvisende ved første behandling, og det er naturligvis rigtigt. Af visse gode grunde — nemlig

fordi jeg var forhindret i at deltage i nogle af udvalgmøderne, hvilket jo nærmest er min fejl — er jeg ikke klar over, hvorfor det er gået sådan, at der ikke har været muligheder for forhandling. Men i det omfang det skyldes regeringens afvisning af ønsket om, at prisforhøjelsernes virkning ikke måtte indgå i det lønregulerende pristal, er jeg naturligvis glad for, at der ikke blev nogen forhandling eller nogen enighed mellem regeringen og de borgerlige oppositionspartier.

I forbindelse med denne tale om forhandling må jeg have lov at sige, at jeg jo ved første behandling antydede, at vi var meget villige til at forhandle med regeringen om at skaffe staten større indtægter, men at vi måtte snakke om, på hvilken måde det skulle ske; vi var villige til at forhandle om det, hvis man ville vælge andre skatteobjekter end dem, man her har valgt. Jeg har selv ved første behandling nævnt sådan noget som reklamen. Nu tænker jeg, regeringen fortsat overvejer vore tanker, men disse overvejelser har altså ikke båret frugt endnu.

Jeg antydede også ved første behandling, at vi ikke ville være totalt afvisende, hvis regeringen ville gøre de foreslåede afgiftsforhøjelser absolut tidsbegrænsede. Lad os så se bort fra dette med, at disse afgifts- og takstforhøjelser i indeværende finansår højst kan give 100 mill. kr. af de 300 mill. kr., regeringen siger den har brug for — lad os regne med de 300 mill. kr., regeringen skal have. Ja men regeringen siger selv, at i næste finansår bliver statens finansielle stilling en helt anden, for da vil i hvert fald skatteindtægterne stige meget betydeligt. Det kommer altså i ugunstigste tilfælde til at dreje sig om en engangsmanko på 300 mill. kr. Jeg har antydnet — og jeg synes tilstrækkelig tydeligt — at hvis regeringen var villig til at gøre disse afgiftsforhøjelser absolut tidsbegrænsede, maksimum et år, så ville vi være villige til at forhandle om det; men jeg har ikke set noget om, at regeringen er villig til noget sådant, der står intet i lovforslagene eller ændringsforslagene om, at afgiftsforhøjelserne skal være midlertidige eller tidsbegrænsede. Nå ja, nu ved jeg godt, at hvis der stod, de skulle være midlertidige, ville ingen føle, at det var nogen garanti, for vi er såmænd så vant